

Izhaja vsak četrtek ob 10. uri dopoldne. Rokopisi se ne vračajo. Nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Cena listu znaša za celo leto 4 krone, za pol leta 2 kroni. Za manj premožne za celo leto 3 krone, za pol leta K 1.50. Za Nemčijo je cena listu 5 K, za druge dežele izven Avstrije 6 K.

Rokopise sprejema „Narodna Tiskarna“ v Gorici, ulica Vetrinari št. 9.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Ivan Bajt v Gorici.

Tiska „Narodna Tiskarna“ (odgov. L. Lukežič) v Gorici.

Po volitvah na Vipavskem.

(Dopis).

Premišljevanje vipavskega domoljuba po prestani bitki. Ajdovski okraj se je v politički bitki dne 33. maja kaj dobro držal: 1575 mož se je bojevalo za poslanca kremenitega moža krščanskih načel in v ognju spričanega domoljuba, 1179 pa jih je zatajilo svojo krstno obljubo in so se prodali lažnjivi breznačelni stranki, ki povsod seje prepil. Večina 390 mož priča, da se tudi goriški del vipavske doline ne sme skriti pred vrlimi kranjskimi Vipavci, ki so 14. t. m. pometli liberalne smeti. Da, Vipavska je vilo krščanska, od Podkraja do Sovodnja od Otlice do Rihemberga. Krščansko prepričanje se vedno bolj utrjuje, narod spregleduje, da je liberalna neznačajnost kriva ljudske revščine. Ne brati nas le od in reka Vipava, ampak pred vsem krepka zavest, da smo vsi eno v krščanskem mišljenju in delovanju za blagor naroda pod geslom vse za vero, dom, cesarja. Boli nas, da imamo med nami brate po rodu, pa sovražnike po mišljenju. V tej politički vojski bi bili mizmagali, da nas ni osoda priklenila na kršni Kras. — Slišali smo že v začetku te vojske sodbo priprostega ljudstva o izidu: „Mi bi že zmagali, pa Kras! Zakaj so nas priklenili na Kras!“ Da komandirajo na Krasu liberalni vaški mogočnjaki, smo vedeli; pa da bo krasko ljudstvo tako zaslepljeno, da se bo dalo nshujskati k grdi nevhvaležnosti in surovosti proti možu, katerega so sami spoznali in s častnimi občanstvi in hvalospevi priznali za svojega prijatelja, tega nismo mogli pričakovati. Je tudi tam mnogo občin, ki so v zadnji vojski spričale, da so značajne; med liberalnimi občinarji je povsod mnogo kremenitih značajev, ki so glasovali za moža plemenitega značaja, po lastnem in odločnem prepričanju. Dokler bo gospodarila na Krasu trma liberalnih mogočnjakov in nezavednost ljudstva, ki veruje kam-pijonom a la Mahorčič in Švara, se ne bo Kraševcem dobro godilo.

Ljubili smo sicer to bitko, premagani vendar nismo, ker smo se moško držali in smo ostali, kar smo bili od rojstva sem, pošteni katoličani, zavedni Slovenci, ki se ne damo premotiti, ne po negnjusni „Soči“, ne po binavskosladi „Edinosti“. Zmagajo pa praznuje laž in hinavščina liberalne bande pod vodstvom velikega mojstra vseh zdražbarjev v Gorici; v svoji značilni svobodoljubnosti klečijo „neodvisni kmetje“ v gospodskih suk-njah pred velikim mesarjem vseh narodnih podjetij.

Zdaj pa nekaj podrobnosti. V volivnem boju se je posebno odlikovala Otlica. Vsa čast našim Gorjanom, ki so postavili v boj 185 katoliško prepričanih mož, le 9 odpadnikov se je bojevalo na strani sovražnikov krščanskega ljudstva. Katoliški značaj so spričale občine Črniče, Kamnje, sv. Križ, Lokavec, Rhenberk, Skrilje, Vrtovin; na strani prostomisljastva ali brezverstva prvakuje Ajdovšina, kar se tudi spodobi njenemu imenu; nadalje Gabrije, Gojače, Smarje. Pa tudi zavedne občine imajo svoje rak-rane. Črniče boleha posebno v Selu, kjer

komandirata mizar Bavčar in neodvisni kmet Mermolja, iz hvaležnosti, da sta jim Berbuč in Grča dajala navodila za ustanovitev posojilnice. Sv. Križ ima svoje križe z nekaterimi dobroteljskimi mešetarji, katerim prižigata luč brezverske prosvete učitelj Mermolja in trgovec z blagom in naprednjaštvom Vrčon. Tudi Žabeljci pod vodstvom razporokarja Lojzeta in dičnega pisatelja Durnika, so prekrizali Križanom račune. V Lokavcu je hujskal zoper „Slogo“ mož „Edinosti“. Zapeljal je bil Lokavčane, da so se do skrajnosti upirali križkemu župniku, ki je tirjal, kar so mu bili dolžni. Župnik je bil pripravljen, da se mirnim potom pogodi, pa mogočni župan je vodil ljudi z glavo skoz zid, tako, da je moralo najvišje sodišče dokazati da je pravica nad trmo. Ta mož je tudi zdaj hujskal volivce naj volijo kmeta po volji liberalne frakcije. Vrli Lokavčani so spoznali, da jih taki možje dovedejo le v blato, iz katerega jih ne izvleče noben liberalni kramar, ne notar.

Rihenberg ima velik naprednjaški tur na Vasi; znani učitelj hujskač Bric je pridno izvrševal geslo „ne le kar vleva mu stan, kar more, to mož je storiti dolžan“, tako da mu bo ljudstvo že kmalo pokazalo, da hoče imeti učitelje, ki prišego držijo, da bodo mladino vzgajali verskonravno. Na Brjsh, se je rudečkar učitelj Možina, Štrekljev bratranec trudil, vendar je večina Brejcev spoznala, da Strekljevo kmetijstvo smrdi po isti liberalni žavbi, kakor kmetijstvo brejskega ministra za uk in bogočastje. Od kod pa so male Skrilje dobile 47 liberalcev? Vsaj polovico so jih dobili na posodo pri sv. Tomažu. No, mogočni župan „pri Studenčku“ si je hotel zdaj prislužiti liberalni blagslov, da mu zdaj njegovi osebnim nasprotniki podaljšajo življenje na županskem stolu, saj župnikov blagslov se ga več ne prime. Da je v Kamnjah 20 naprednih nazadnjakov in neznačajnejšev, je zasloga tamošnjega učitelja. V Vrtovinu vzdržuje liberalstvo vsemogočni župan Malnar s svojo klapo, znano z shoda pri Rebku. Ta mož je po receptu naprednjaškega dohtarja požrl kar 81 Laharnarjevih glasov. Pravijo, da ga zdaj tiščijo v trebuhu in je v nevarnosti, da ne bo moral v špital.

Ajdovske kramarske duše so ponosne na svoje liberalstvo, v družbi z urad-ništvom in frakarstvom; potrpežljive klerikalne dušice pa podpirajo s svojim denarjem liberalne kramarje, katerim diši klerikalni denar, norčujejo se pa s poštenega ljudstva, ki je tako dobro, da redi svoje nasprotnike. Naj bodo liberalci sami zase, mi pa bodimo tudi sami zase. Kdor nas zaničuje in sovraži, tega nikar ne podpirajmo. Svoji k svojim. Liberalna gospoda je slepila nezavedne volivce z geslom „kmet kmeta“. Videli smo dobro v kako družbo so volili kmeta: večinoma taki, ki so pripravljani kmeta odreti na meh, trgovci, gostilničarji s častnimi izjemami, denarni možje, ki jim je prva skrb zvišanje plač in znižanje dolžnosti, uradniki, lahkoživci, kravji mešetarji, zapravljivci, domišljivi bravci liberalnega časopisja. Sploh so se učitelji pokazali, da so ponižni hlapci svobodne misli; naše ljudstvo jih je dobro spoznalo; tu in tam se slišijo glasovi, da pride dan plačila; ljudje poprašujejo ka-

ko da more vendar vlada trpeti, da učitelji sejejo razpor med ljudstvom in duhovščino.

Splošna in enaka volivna pravica nam je šele odprla oči, da smo se spoznali in vemo koliko nas je. Vojska proti poglobnemu liberalstvu ne sme prenehati. Treba da se izobrazimo in združimo, ker le zavedna in organizirana vojska zmaguje. Sleparskim liberalcem pa nobene vere; njih časopisje in agenti so spričali, da jih je sama laž in hinavščina.

„Po njih delih jih bode spoznali“.

V Nabrežini je svobodomiselnost doma. Tako smo rekli zadnjič. Zato smo tudi posvetili v to gnezdo svobodomiselnosti, da je vsak, ki še količkaj vidi, opazil rak-rane, na tamošnjem socialno-gospodarskem polju, katere je svobodomiselnost zadala.

Kaj pa je ta navidezno tako nedolžni izraz — „svobodomiselnost“? To vendar ne more biti kakšna zver, ali kaj podobnega? To res ni nikakšna navadna zver, ampak to je nekaj nadzmaj — kateri mora končati „klerikalnega zmaja“ — ali da se bolje razume, — katoliško cerkev! Toda, pustimo te zmaje, ki žive samo v pravljicah. Mi vemo, da v sedanjem času bijemo boj z neverniki — svobodomiselnici ali liberalci, nikakor pa ne s kakšnimi zmaji ali nadzmaji.

Nekje na deželi, so se nekateri priprosti delavci raznih strank prepirali, kaj neki je prav za prav svobodomiselnost? Bili so raznega mnenja, dokler ni eden temeljito vmes posegnil rekoč:

Svobodomiselnost je samo nekaj naslov za moderne ljudi, kateri verujejo samo to, kar njih razum zapopade in nič drugega. Svojega razuma nočejo ukloniti skrivnostim katoliške vere. Tudi misliti smejo vse, kar pove že naslov „svobodomiselnosti“ ali liberalci. Iz tega, da smejo vse misliti, tudi sklepajo in vravnavaajo svoje dejanja in nehanja tako le: Ker možgani smejo vse misliti, sme tudi srce vse pozeleti, ker ono je del telesa kakor možgani. Iz tega sledi n. pr., da sme tudi roka kaj ukrasti, ki je ravno tako del telesa, itd.

Naravno je, da svobodomiselnici v skrivnosti naše vere ne verujejo. Oni verujejo samo to, kar njih razum zapopade. Zato pa so napovedali boj katoliški cerkvi, katera uči na podlagi skrivnosti.

Te njene velike skrivnosti pa so zapopadene v apostolski veri, katere človeški razum ne bo nikdar zapopadel.

Svobodomiselnici so se najprej odpo-vedali veri v prvi člen apostolske vere, ki se glasi: Verujem v Boga Očeta vse-gamogočnega stvarnika nebes in zemlje.

Oni ne pripoznajo nikakega Boga-Stvarnika še manj pa vsemogočnega. S tem pa da, v prvi člen apostolske vere ne verujejo, tudi nimajo nikakega povoda ali dolžnosti verovati v naslednjih enajst členov. Čemu neki? Vsaj, ako Boga Očeta Stvarnika ni, potem tudi njegovega Sina, našega Gospoda Jezusa Kristusa ne more biti, kateri bi bil rojen iz Marije Device itd. To je torej bistvo svobodomiselnosti! Popolna nevera!

Pa pustimo to, vsaj liberalci bi verovali skoro vse člene apostolske vere. Vsaj za samo verovati se nič ne plača. Toda nekaj drugega je, kar tako silno neti v njih srcih sovraštvo do katoliške vere. To so tisti poslednji členi apostolske vere, ki se nanašajo na sodbo in večno življenje po smrti in radi katerih so tudi božje in cerkvene zapovedi in prepovedi. O tem prihodnjič.

VIII. mednarodni kmetijski kongres na Dunaju.

Dne 21. maja je prišel na Dunaju zborovati VIII. mednarodni kmetijski kongres. V natlačeno polni dvorani državne zbornice se je zbralo okrog 3.000 udeležencev. V častnem številu so bile zastopane vse evropske države, zastopnike pa so poslale tudi izvenevropske države Perzija, Japonska, Kina, Egipt, Zedinjene države v Severni Ameriki, Argentini, Chile, Mexiko itd. Kongresa se je udeležilo tudi lepo število Slovencev, vzlasti zadruharjev, iz vseh slovenskih pokrajin.

Kongres je otvoril predsednik pripravljenega odbora drž. poslanec Karl grof Anersperg, ki je pozdravil navzoče ter z veseljem povdarjal, da se je tako veliko število poljedelcev in delavcev na agrarnem polju odzvalo vabilu pripravljalega odbora.

V imenu avstrijske vlade je pozdravil shod poljedelski minister grof Anersperg, ki je povdarjal, da so se zbrali odlični znanstveniki, javni zastopniki in praktiki v to svrhu, da delujejo za procvit kmetijstva in gozdarstva. V vseh gospodarskih panogah se opazuje napredek, v vseh kulturnih državah se uporabljajo moderna načela glede izracunanja stroškov produkcije, prodaja pridelkov itd., v ospredju stoje važna vprašanja, kakor ohranitev kmečkega stanu, kmetijski kredit, razbremenje kmečkih posestev, zadrugištvo, zavaro-vanje delavcev, dobrodelnost na deželi, kmetijsko strokovni pouk itd.; vsa ta vprašanja stoje na dnevnem redu in žele-ti je, da obrode posvetovanja obilo sadu.

Podžupan dr. Neumayer je pozdravil kongres v imenu mesta Dunaj. Nato se je bivši francoski ministerski predsednik Meline v imenu zunanjih udeležencev zahvalil za vabilo.

S tem je bila otvoritev končana in vrhila so se slavnostna predavanja in sicer je predaval bivši francoski ministerski predsednik Jule Meline o predmetu „Nazaj k grudi!“, dvorni svetnik dr. pl. Schullern o mednarodnem posredovanju dela, in S. Strakosch o učinku različnih rastlin z ozirom na deželo in narodno gospodarstvo, kakor tudi z ozirom na upeljavo novih kulturnih rastlin.

Popoldan so se sestavili razni odseki in sicer za vse gospodarske panoge ter začela predavanja in posvetovanja o istih, ki so trajala cel teden. Udeleženci kongresa so se razven tega udeleževali raznih poučnih izletov kakor v vrte barona Rothschilda, v vinarsko in sadjarsko

šolo v Klosterneburgu, v dunajsko in nižjeavstrijsko mlekarstvo, v peruninarstvo razstavo, v pivovarstvo in razne tovarne itd. Po sklepu kongresa so se priredili veliki pončni izleti na Čaško, Tirolsko in Kranjsko (pogozdovanje Krasa).

Streljanje proti toči.

Z velikim veseljem sledili so kmetovalci zlasti vinogradniki vsem poskusom ki so merili na to, da bi se znanstveno dokazalo, ima li streljanje iz možnarjev moč v sebi, da razžene hudournne oblake in s tem prepreči točo, ki se čašče vsuje iz njih.

Fiziki in meteorologi so zanikali to mogočnost, nikakor niso mogli spraviti v soglasje s fizikalnimi zakoni. Veliko denarja se je v tem oziru porabilo. Mnogo vinogradnikov je bilo, ki so iz lastnih sredstev ali s pomočjo dežele in države, postavljali strelne stacije in ob grozeči nevihti pridno streljali in na tak način hoteli obvarovati svoje pridelke zavarovane proti toči.

Desetletne skušnje v vseh vinorodnih krajih Avstrije, Italije in Francoske niso mogle potrditi, da bi imelo to streljanje absolutno ugodne posledice in tako stojimo na istem stališču, kakor popred, namreč, da prosimo: Bog nas varuj toče in hude ure.

Streljanje proti toči se pa opušta čim dalje bolj in se bode kmalu popolnoma opustilo. To je zlasti za drage vinorodne nasade velikega pomena in zopet bode treba misliti na to, da se jih bode moralo zavarovati proti toči.

Dopisi.

Iz Rihemberga. — Liberalci se spreobračajo. Dne 31. maja so šli naš g. župan in nekteri možaki na sprehod k Mesarjem. Ko jih je zapazil znani hud liberalci „Brezar“, ie bil ginjen spoštovanja do teh mož. Ukazal je hitro razobesiti zastave in zakuriti kres. Tako je prav, može za občino zaslužne spoštujtel. Ples in zopet ples. Na binkoštni pondeljek je priredilo brejsko društvo ples v Kasovljah; nedeljo pozneje pa društvo v Vasi. Pri plesu so bili tudi šolski otroci do 11. ure zvečer. Kaj pravi na to šolska oblast? Oba plesa sta bila zelo slabo obiskana. Domačih je bilo malo, tujcev nič. Tudi rihemberška mladina je začela spoznavati, da nima od plesa drugega kot prazen žep in trudo telo. — Proizvajale so se tudi neke deklamacije in petje. Ne bomo kritikovali, a povedano bodi, da so bile pri obeh plesih deklamacije in petje popolnoma ponesrečene. Kje je harmonija, kje takt, kje čisti glasovi, kje prost izgovor? Kar in dokler ni za oder, ne spravljajte na oder, sicer so osmešeni proizvajalci in njihovi učitelji. Mi pozdravljamo petje in nastope, toda dovršene kolikor mogoče. Pri takih nastopih trpi stvar in uspeh je nasproten.

V soboto je bil veličasten pogreb spoštovanega moža Jožefa Pečenka iz Ksesije. V dolgi vrsti domačega ljudstva in sorodnikov se je pomikal sprevod po cesti proti župni cerkvi. Vaški pevci so pokojnemu zapeli dve žalostinki, „Blagor mu“ in „Jamica“. O tem petju velja kot zgorej. Na pokopališču je bilo petje za spoznanje boljše. — Mi ne vemo, v koliko so pevci ti in brejski izurjeni oz. se urijo, a sodimo petje samo.

Kako so otročji liberalci! Pohvalili smo razsvetljavo na večer Štrekcljeve zmage, a ne demonstracije. Razsvetljava je bila prvi večer res lepa, a primitivna: na vsakem krajniku ob privožni cesti nekoliko pepela napitega v petroleju. Drugi večer je bila pomankljiva, otročja, tretji večer kar neumna. Če hočete, Vam povemo, da ste krokali ne do dveh, temveč do ranega jutra. Še ob 6. uri v petek ste bili v gostilnah. Ponavljamo, da je bila demonstracija hudobno izzivanje naše stranke, podla, kar sami priznavate, da ste zaničevali mirno gredočje. Z izzivanjem, zaničevanjem, zasramovanjem, obrekovanjem se bahate in to imenujete značajno in dostojno, Vi, „vzgojitelji“ mladine? Zato kličemo vsem v liberalni tabor zapeljanim možem in mladeničem, spregledajte, kdo so v Rihembergu voditelji liberalne stranke. So li ti vredni, da greste za njimi? Združite se z modrimi kmetovalci in posestniki, ki jim je na srcu obstanek posameznih družin in cele občine. Ponovite liberalni klic: „Doli z

liberalnimi sleparji, obrekovalci in suroveži, nočemo njihovega nadvladja, hočemo prostosti!“

Rakete so spuščali in kres žgali na tretji večer izzivanja in kje? Na kolodvoru državne železnice. Nam sicer to ni nič mari. Saj rakete radi gledamo. Naj jih uradniki in uslužbenci spuščajo vsak večer! le to vprašamo železniško upravo: Je li država zato zidala železnico, da se na njenem svetu (kolodvoru) spuščajo rakete in sežigajo kresovi v izzivanje močnejše kmetske ljudske stranke občine rihemberške?

Prebivalcem starega šolskega poslopja svetujemo malo več previdnosti, ker jedro zadnjega dopisa v „Soči“ iz Rihemberga se je napovedalo že tri dni prej iz stanovanja starega šolskega poslopja. Je treba še pojasniti?

Vel. Žablje. — Šolska veselica v Vel. Žabljah, dne 26. maja izvršila se je nad vse pričakovanje krasno ter v največjo zadovoljnost poslušalcev.

Mladina je tako proizvajala svoje naloge, kakor da bi bila že stalen reprezentant odra.

Mnogim poslušalcem je solza rosela oko, videč tako naravno, ljubko nedolžno proizvajanje svojih otrok.

Vse točke programa, bile so oduševljeno sprejete, posebno je ngajal prizor „Oba junaka“, ki se ga je moralo ponoviti. Jednako je prizor „Sarafan“ očaral navzoče. Tudi „Spacakamin“ je pogodil svojo nalogo.

„Mladi vojaki“ z britkimi meči, lesenimi puškami in papirnatimi čakami, so zaključili ob največjem navdušenju to lepo veselico.

Vrli Žabljci, vedoč ceniti velik pomen takih predstav, udeležili so se veselice polnoštevilno, le drugih gostov je bilo žal premalo.

Občja želja poslušalcev končane veselice je bila, da bi se isto ponovilo, in da se temu ustreže, namernje se dne 30. junija isto ponoviti; posebno ker blag. gospa. lastnica grada i v drugič blagodušno dovoli za to, svoj res izboren prostor.

Ker se niso mogli udeležiti veselice poslali so sledeči gg. za šol. knjižnico: Č. g. Jos. Kosec 1 K; g. Štekar iz Ajdovščine 2 K; g. Hribar, Krojčka zadruha 4 K; Preplačilo 2 K č. g. H. Črnigoj. Iskrena Vam hvala!

Iz Podgore. — Naša dekl. Marijina družba šla je v nedeljo 2. junija obiskat svojo dobro mater Kraljico svetogorsko. Ž njo je šlo tudi Katol. del. društvo in več drugih pobožnih Podgorcev. Rožni venec in prepevanje Marijinih pesem po vsem potu in mili zvoki Marijinih zvonov, kateri so nas po vsem hribu osrčevali, to nas je obilno odskočovalo za težave, katere nam je delalo vreme in cestno blato. Lepa hvala prečastitim varhom zavetišča za preljubeznjiv sprejem in še posebej o. Salvatorju za prisrčen nagovor. Nazaj grede smo na Prevalu malo postali. Delavci so se nekoliko okrepčali. Dekleta so med tem časom zapele par Marijinih popevk.

Iz Smasti na Kobariškem. — Slučajno dobil sem v roke „Primorca“ z dne 31. maja, ki se je moral seveda obregnuti tudi ob mene, piše namreč: „V Smasti na Kobariškem je nosil podžupan, ki drži glavo po koncu in salutira po vojaško, volilne liste okoli. — Svoji stranki jih je dal hitro, drugim pa jih ni hotel takoj dostaviti, kar je razburilo volilce. Takim ljudem se v prihodnje ne sme več izročati listkov, ampak takemu, ki jih bo delil takoj vsem ne glede na strankarstvo. Naj bi rajši pazil ta podžupan na poti in se brigal, da se odpravijo razne pomankljivosti, katerih je polno v občini.“

Ne bi odgovarjal na take laži, ker za svojo osebo se za tako onemogočevskanje ne menim, ko bi se v umazanem listu ne napadalo ob jednom županstvu, ki je meni poverilo volilne listke, da jih razdelim.

Prejel sem res od županstva volilne liste, da jih porazdelim v Smasti po dobroti, ker to ni moja dolžnost. Sprejel sem jih in jih razdelil ne glede na stranke: prvi večer na gorenjem konci vasi od Pavelča do Piška; drugi večer po svojem koncu, dal sem jih tudi dvema, ki nista mogla pričakat, da pride vrsta nanje ter sta pridila kot dva divjaka k meni ko sem bil ravno s svojo družino pri jedi in ki se sedaj po listih zaganjate vame, dal sem jima še več kot jima je tikalo, namreč tudi za njihove strice; in tretji večer razdelil sem jih ostalim — vsem pa 48 ur pred volitvijo — toraj popolnoma postavno.

Če sem nepostavno ravnal, — naznanite me c. kr. glavarstvu, da mi ukloni glavo — ako tega ne storite, imenujem vas podle obrekovalce in lašnjivce!

Prosim moja dva ljuba prijatelja, naj prideta k meni in mi povesta, za katere poti se moram brigati in katere pomankljivosti odpraviti, da bomo na jasnem, pa prideta naj o pravem času, kakor se spodobi.

Anton Sokol, podžupan v Smasti, ki še vedno lahko glavo drži po koncu, med tem, ko so jo drugi že velikokrat morali povesiti!

Politični pregled.

Veliki krščansko-socialni klub.

Na podlagi katoliško konservativnega programa izvoljeni poslanci iz Goronje Avstrije, Štajerske in Solnograškega so po temeljiti debati sklenili vstopiti v krščansko-socialno stranko pod pogojem, da se jim ohrani obstoječa strankarska organizacija in da se jim da prosta roka pri glasovanju o gospodarskih vprašanjih. Tako bo krščansko-socialni klub najmočnejši v novem parlamentu.

Novice.

Tridnevnik v čast presvetemu Srcu Jezusovemu začne v stolnici jutri v petek ob 5 uri zjutraj. Najprej bo sv. maša, potem litanije presvetega Srca Jezusovega in potem govor v slovenskem jeziku. Prav tako bo tudi v soboto. V nedeljo začne sv. maša ob 5 $\frac{1}{2}$. Mej sv. mašo bo posvečenje presvetemu Srcu in govor. Slovenci, udeležite se teh slovesnosti v obilnem številu!

Vabilo. — Gospodje društveniki „Sloge“ se uljudno vabijo na redni občni zbor, ki bo v prostorih „Goriške zveze“, ulica Vetturini 9, I. v četrtek 20. junija ob 10 $\frac{1}{2}$ uri predpoludne z naslednjim dnevnim redom: odborovo poročilo — društveni račun — morebitni predlogi — volitev predsednika, 9 odbornikov in 5 namestnikov. V Gorici, 3. junija 1907. Predsednik.

Ne bo šlo! — Na podlagi „Slovenčevega“ članka bi tudi „Soča“ rada dokazala, da smo postavljeni na laž gledé tega kar smo pisali o Štreklju. Pa ne bo šlo! „Slovenec“ je pisal o Štreklju da se v javnosti ni izrazil za razporoko, to je, on je pred volivci v tem oziru molčal. Resnica pa je, da je Štrekelj kandidiral na program liberalne stranke, ki hoče svobodno šolo in razporoko in sploh ločitev cerkve od države. Ljudstvo seveda tega ni vedelo, liberalci so tajili ta del svojega programa in volili „dobrega kristjana“ Štreklja. A mi pa imamo priče za to, da se je Štrekelj v zasebnem pogovoru izrazil, češ ako bo izvoljen, bo deloval za svobodno šolo in pred vsem za razporoko. Hvalil je razporoko na vse kriplje in pripovedoval, kako dobra bi bila. Za koga bi bila najboljša, menda „Soča“ tudi dobro ve. Zato ne smešite se s „pobožnim“ Štrekljem, sicer se vam bodo začele smejati krave. Veseli nas pa, da so liberalci začeli tako upoštevati dnevnik „Slovenca“.

Drag poslanec je Lojze Štrekelj; predrag je, ker ni vreden 30.000 kron. Liberalci to dobro vedo, zato se sedaj z nadvse neumnimi dovtipi hočejo otrasti tega očitanja. Zadajič smo rekli da liberalci stanejo volitve 30.000 kron, kakor se je izjavil sam liberalni prvak. Ia za teh 30.000 kron so dobili le Štreklja. — „Soča“ seveda po svoje stvar zaobrača pa pravi, da smo rekli, da volitve na Krasu stanejo 30.000 kron. Z nekaterimi neumnimi dovtipi in nekaterimi prav pristno Gabrščekovimi psokami menijo, da so nas postavili na laž. Pa ne boš,

Drejc! Naj ti povemo sledeče! Bilo je na binkoštni pondeljek zvečer, ko je bila pri „Jelenu“ zbrana večja slovenska družba, med katero se je nahajal tudi dr. Treo, ki se je ravno ves upehan vrnil z agitacije. Ko je prišel pogovor na volitve, je povedal dr. Treo, da stanejo liberalno stranko volitve že 30.000 kron. Ko so se gostje začudili nad tako visoko vsoto, je pripomnil dr. Treo: „Če ne ravno 30.000 kron, 28.000 pa gotovo že stanejo“. Da so liberalci izdali za volitve 28.000—30.000 kron, je torej pribito po dr. Treotu, predsedniku „Goriške ljudske posojilnice“, ki to stvar gotovo najbolje ve. — „Soča“ piše: „Gorica“ in „Slovenec“ sta izvedela to veselo vest iz povsem zanesljivega vira! Ta „zanesljivi vir“ je kak farovski potep....“ Doktor Treo bo Gabrščeku gotovo jako hvaležen, da mu je v javnosti prisodil tak lep naslov; doslej namreč še nismo vedeli, da bi bil dr. Treo „farovski potep“.

Somišljenike prosimo, naj nam takoj pismo in podrobno naznanijo posamezne sleparije, obrekovanja, laži in psovane nasprotnikov tekom volivne borbe. Vse ne sme ostati nezakazovano. Na dan z liberalnimi sleparji in nasilneži!

Oj, te številke! Številke delajo Gabrščeku veliko sitnost v njegovi obrti in tudi v politiki. On pa seveda kot izkušnen trgovec zna z njimi operirati tako, da mu povsod na zunaj pokažejo tisto, kar hoče. Če hoče, mu pokažejo pasiva, ali pa aktiva. Nad njegovo računsko spretnostjo prav ni ne dvomimo. Poslušajmo ga! Izračunil je, da je bilo za naše kandidate oddanih oddanih 12.150 glasov, za vse protiklerikalne skupaj pa impozantno (!) število 11.200; torej vendar še 1000 glasov manj. Mož kot previden trgovec ne pove, da je bilo oddanih za njegove kandidate le 7573 glasov, ampak govori o vseh protiklerikalnih glasovih, ki jih potem kar na kratko vse skupaj reklamira za sé. Pa spaka, kje dobiti še tisoč glasov, da se pokrije še tista manjšina? Gabršček ni v zadregi! Hitro je z vso natančnostjo izračunil, da je odšlo meseca aprila iz gorskega okraja nad 1000 samo liberalnih volivcev, ki so potem Gabrščeku pisali, da bi gotovo volili Gruntarja. Torej klerikalne večine ni več! Pa mu to še ni dosti! Kmalu je iznašel, da so glasovi liberalcev več vredni ko glasovi klerikalcev! Če so vredni samo enkrat več, potem imajo že 24.000 liberalnih in, ker klerikalni veljajo še enkrat manj, le 6000 klerikalnih. Iz tega potom Gabrščekovega računa sledi, da sta pravzaprav zmagala tudi Gruntar in Gabrijelčič. Svetujemo Gabrščeku, naj predloži te svoje številke parlamentu. Zasiguran mu je uspeh. Takih računarjev ni kje kmalu, kakor je Gabršček. Le to slabost imajo njegove številke, da so neznansko pofarbane in jih ni mogoče prav brati nikomur drugemu ko njemu. — Živel torej Gabršček, njegove numare in vsi tisti zavedni liberalni volivci, ki bi jih Gabršček rad našel, pa jih ni nikjer!

„Po njih delih jih bodeite spoznali.“ — Slavno uredništvo „Primorskega lista“. Ker sumničijo Nabrežinci, da sem jaz pisal članek „Po njih delih jih bodeite spoznali“ objavljen v zadnji številki, Vašega lista, prosim blagovolite potrditi, da jaz dotičnega članka nisem pisal in tudi nisem z njim v nobeni zvezi.

Na Nabrežini, dne 4. junija 1907.

Angelj Čargo, kurat.

Opomba uredništva. — Radi potrjujemo, da nam niste poslali in ne pisali omenjenega članka da, niste z njim v prav nobeni zvezi ter da nam sploh ne dopisujete.

Laž — orožje nasprotne stranke. Da sem bil jaz radi prestopka o volitvah že „zaslišan“, je gola laž.

Uredništvo „Soče“ bi se moralo

vendar prepričati, je li res ali ne, kar piše.

Nisem bil „zaslišan“, pač pa bodo drugi „zaslišani“, ker so me očitno obrekli.

K. Čigon, vikar
na Vojski.

— Svoji k svojim! Tako se vedno povdarja, in po vsej pravici. Liberalci so znova pokazali, da so nasprotniki ljudstva in vere. Nikar torej poopirati liberalnih trgovin in krčm! V prodajalni in gostilni se laskajo kmetu, kadar bi imeli dejansko pokazati svojo ljubezen do vernega ljudstva, takrat trobijo v rog z brezverskimi sovražniki našega ljudstva. Najbolje je, če pustimo te ljudi popolnoma v miru. Se bodo že iztreznili, ko bodo krčme in prodajalne prazne. Če tako delajo drugod, zakaj ne bi pri nas?

— Poučna predavanja v bralnih društvih. Pri sedanjih volitvah se je pokazalo nenavadno napredovanje socialne demokracije po celi Avstriji. Socialdemokratska stranka v državnem zboru bo za krščansko socialno stranko najmočnejša stranka. Samoumevno je, da bo imela torej važno besedo v državi. Socialdemokracija je načelna nasprotnica kmečkega stanu. Iz vseh teh vzrokov bi bilo dobro, da se v naših društvih poučuje o socialdemokraciji.

— Socialni demokrati na delu. Kristan iz Idrije vabi v zadnjem „Napreju“ socialne demokrate na delo, češ, sedaj bodo klerikalci držali roke križem, ker so zmagali ob volitvah. Razšli se bodo sedaj socialisti po okoličanskih vaseh, kakor gosnice po zelju, ter vse oglodali, kar je dobrega in ljudstvu svetega. Kmetje pozor!

— Samoumor. Dne 2. t. m. našli so v Ročinju Jerneja Dugar, 43 l. moža obešenega. Se zadnji dan maja pravil je nekemu že pred 4. uro jutraj, da se misli obesiti. Bolehal je že delj časa, iskal je zdravja po bolnišnicah. Za Boga in cerkev ni maral, ker vero so mu brezbožneži iztrgali vže davno iz srca. Res: Kakoršno življenje, taka smrt.

— Ob sklepu šolskega leta prirede kot običajno koprski učiteljski zbor svoj koncert, in sicer v Trstu pri Sv. Ivanu dne 14. julija t. l.

— Volitev v Pulju. — Pri volitvi iredentovskega poslanca v Pulju, dr. Rizzija, ni dobilo legitimacij nad 100 volivcev Slovanov. Veliko italijanskih glasov so pa pokupili. Sodijo, da bo Rizzijeva izvolitev razveljavljena.

— Goriški magistrat napravil je nov vodnjak na Ajševici. Vodnjak pa ne daje čisto, ampak tako umazano vodo, da absolutno ni za rabo. Kaj je vzrok, ni še dognano, ker se magistrat kljub prošnjam ne gane. Gre se pač za ljudi naše narodnosti!

— V morsko kopališče v Gračevo sprejeto je 56 otrok iz Goriškega, 28 iz Kranjske, 5 iz Koroške, 49 iz Štajerske.

— Samoumor. — Vpokojeni kapitan Alojzij Brelj v Trstu se je blizu Barkovelj vrge v morje in utonil. Vzrok samoumora še ni znan.

— Južna železnica je imela 29. m. m. na Dunaju občni zbor. Po izjavi predsednikov dosegli so dohodki leta 1906 dosedaj najvišjo višino. Prometni izdatki so pa zato tudi za 10% njihove prejšnje višine.

— Očeta umoril. V Proseku pri Trstu je zabodel petkrat z nožem lastni sin svojega očeta, občinskega slugo Fr. Grmeka. Ranjenec je umrl v tržaški bolnišnici.

— Cepljenje koz. — Dunajski „Korrespondenz-Blatt“ od 25. maja 1907 omenja „treika“ zdravnikov cepilcev, potem navaja naročilo nekega okr. glavarstva, da naj dušni pastirji v veljavo in pomen cepljenja ljudstvu raz lece na srce položijo; potem pa upraša, kaj naj k temu reko tisti, ki ne verujejo v veljavo cepljenja, in „Glaubenszwang gibt es keinen“. Primorci pa dostavljamo še to-le: Naša c. kr. okrajna glavarstva pa zraven navadnega naročila še duhovne urade vabijo, da naj urede „Imenik vseh živih in mrtvih otrok, katerim so bile v preteklem letu kozce brezuspešno cepljene, kakor tudi istih, kateri niso bili predstavljeni cepljenju iz kakršnegakoli vzroka“. In temu dostavljamo uprašanje: Od kdaj pa dušni pastirji nadzorujejo uspeh cepljevanja? Ali nima zdravnik cepilec v rokah imenik lanskih cepljencev? Ali

ni zdravnik cepilec pregledal in si zapisal uspeh cepljenja v preteklem letu? Ali je zdravnik cepilec založil zaznamek istih, kateri lani niso bili predstavljeni cepljenju? In nekateri še dvomijo nad bivanjem uradnega šimeljna.

— Nepošten podjetnik. — 28-letni Rudolf Pangos iz Zgonika pri Sežani je v Trstu ustanovil inkasantni biró in nastavil tri inkasante, ki so vsak 1000 K založili kot kavcijo. Denar so naložili v Jadranski banki. Pangos je pa denar dignil in ga zapravil. Ko so uslužbenci izvedeli za to, so ga dali aretirati.

— Kmečka zavest na Štajerskem se je začela v mnogih krajih močno vzbuhati, posebno vsled dogodkov pri zadnjih volitvah. Podsredski kmetje grede rajši v kmetom prijazne trgovine v Kozje nego k svojim sovražnikom doma. V Bačah si želijo baje kmetje drugega trgovca, ker je lvnik nestopal tako strastno proti „Kmečki zvezi“. Želeli je, da tudi naši kmetje začno posnemati štajerske sosed. Čemu nositi denar ljudem, ki se ob vseh volitvah pokažejo kot naši najhujši nasprotniki. Nas ne marajo, samo denar naš ljubijo. Mi pa nosimo svoj denar samo tistim, ki tudi nas spoštujejo, kiso naši prijatelji in ki z nami volijo. Trgovci, gostilničarji, ki so naročeni samo na umazano „Sočo“ niso bili še nikdar naši prijatelji, ti so sovražniki naši, zato jim tudi ne nosimo svojih krajcarjev. Sedaj po volitvah se začnimo resno ravnati po geslu: „Svoji k svojim!“

— Huda nesreča se je zgodila v Reziji Ivanu Bargarinu, po domače Starac, iz Osojske vasi. Na potu iz Rezije doma v temni noči je nekoliko vinjen padel v rečico Rezija in se utopil. Bil je krasen mladenič, brusar, ki je svojo obrt opravljal na Goriškem in po tržaški okolici. Zdal je bil doma, ker se je ženil. Poročiti se je hotel prve dni junija. Njegova zaročenka, mlada Rezijanka, obupno žaluje po njem.

Mirenske novice.

Končan je volilni boj in preštete so naše vrste. Vse kar samostojno misli, vse kar jo od naših tovarnarjev neodvisnega, vse je z vidnim veseljem glasovalo za našega kandidata. Nasprotno pa so vsi več ali manj omejeni in od naših delodajalcev odvisni, petsto oddajali glasove za nasprotna kandidata. Zmagali smo torej z glasovi prepričanih pristašev katere Bog živi!

Zmagala je naša stranka zmagal je naš kandidat, liberalcem ni obstanka več med nami, to ve vsak.

Zgleden mož je bil, pretekli teden umrl mlinar in posestnik Tomaž Tribušon. Svojo močatost je pokazal pri zadnjih državnozbornih volitvah, čeravno bolehen in 82 let star je vendar hotel storiti svojo dolžnost. Ker ni mogel hoditi se je peljal na volišče in tam za dobro stvar svoj glas oddal. Slava takim možem. Naj počiva v miru.

Mirenski „pašaretarji“. — Ti ljuje so postali v zadnjem volilnem boju prava „trtna uš“ za liberalno stranko. O shodih, ki jih je prirejela naša stranka, je „Soča“ vedno pisala, da jo bilo na njih le par mirenskih „pašaretarjev“. Kdor je čital ta „Sočina“ poročila ne more si drugače misliti nego, da so ti mirenski — pašaretarji, imeli polne žepe volilcev, katere so potem po pošti okoli razpošiljali. Drugače bi liberalci premagali teh par „pašaretarjev“. Ker se pa to ni zgodilo, priporočamo, da naj se povsod razširja „pašaretarstvo“ ki se je preteklem volilnem boju pokazalo kot vsemogočen faktor.

„Mirenski oštjarji“. — Tri dolga leta se po „Sočinih“ predelih vlačijo razni surovi napadi na poštene mirenske močje in mladeniče. Takim, katere ni šel še nikdo izreči najmanjše kletvine, se predbacivajo razni bogokletni izreki. Izraz „mirenski oštjarji“ je bil gotovo več stokrat v „Soči“ napisan. Imel pa je že nešteto pridevnikov, kakor: surovi, tolovajski, stekli itd. Ker vemo da članki, v katerih se rabijo ti izrazi izhajajo izpod peresa takih ljudi, ki bi morali tiho molčati, bomo v prihodnjih številkah „Pr. L.“ spomnili te ljudi na gnoj, ki pred njih pragovih leži. Na vrsto pridejo vsi, od tistega, ki je svojemu delavcu kravje blato v usta gnetel, do tistega, ki se v Adamovem kostumu ženskam predstavlja.

Joško kraški agitator. — Binkoštno soboto je tudi naš liberalni agitator Joško lezel proti trdemu Krasu.

Pravil je, da gre agitirat. Ne vemo kje pa je Joško zgubil pravo pot in znašel se je v goriški špekhamri. Ko je revež tam presedel svoje tri dni, vrnil se je spočit iz agitacije v ulici Dogana.

V „pržon“ je on prišel korajžen vesel je ričet zagledal je jokati začel. Oj Joško ti moj, nikar ne žaluj z veseljem zavrišči zapoj.

Veliko „žretje“ liberalnega štaba. — Pretekli torek je priredil Jakil v Rupi veliko pojedino na čast propadlemu Gabrijelčiču. Generalni štab z Gabrščekom na čelu se je pripeljal v treh kočijah v Miren. Jedli niso kopanov, ampak briske fige in zajca z slame, ki ga je ustrelila pred leti milostna Brika. Jakil se je gospodom priporočal naj vplivajo na velikega genija Hribarja, da bo delal na to, da se mu baronstvo Slama spremeni v baron Slava.

„Podporno društvo v Mirnu“ kljub vsej protagitaciji lepo napreduje. Mej tem ko je imelo pred ustanovitvijo liberalnega društva le 240 članov, ima jih sedaj 500. Liberalci so trobili, da bo po ustanovitvi njih društva, naše propadlo. No, liberalni računi so vedno zelo slabi, in tako se je tudi v tem slučaju zgodilo narobe kakor so liberalci računali.

Z Bovškega.

Liberalni štab v Bovcu je izvršil svoje delo ob volitvah. To je dobro, da ni liberalcev nikoli ničesar sram, sicer bi morali biti rudeči do lasij, kakor so zeleni zdaj po silnem porazu od jeze! Kdor ni še zdaj spoznal liberalcev, mu bo težko več pomagati; slep in zabit ostane!

Še bolj sram mora biti pa one kmete in delavce, ki so se dali od liberalcev vleči za nos kakor bik na verigi! Liberalni krčmarji in trgovci od Ostana do Rejderja, ki sta glavi vseh, se lahko smejejejo tem svojim podrepnikom. Gotovo se ni ves liberalni štab nadejal tako velikega lova, gotovo so imeli ljudi, kmete in delavce za bolj pametne in stanovite.

Kmeta in delavca bodo rešili liberalni krčmarji, liberalni trgovci, liberalni učitelji na versko-nravni podlagi — a rešili ga bodo le zase! Priklenejo ga nase ti krčmarji in trgovci, da bi ga do kosti izmolzli. To je liberalna pomoč delavskim stanovom!

Kmetje in delavci!! Ali niste še uvideli, da je liberalnim krčmarjem, ki so večinoma tudi trgovci, samo na tem, da bi bili vi vsi samo veliki pijanci in da bi bili vi potem njihovi sužnji? Kadar pijete pri njih, se vam sladkajo in hvalijo, kadar pa greste mimo gostilne, ali če greste v kako drugo gostilno, vas pa kolnejo na tiho! Če pijete pri njih, ste izobraženi, časti vredni, če ne, pa ste v njihovih očeh nevedneši in barabe!

Vaši groši, vaš denar, težko prisluženi, ta jih vleče, do vas samih pa jim ni prav nič, tudi če vas vse žive hudič vzame! Dokler kaj imate, vas bodo božali, ko vas slečejo do kosti, vas bodo pa brcali kakor kamen na cesti in vas metali skozi vrata! Dobro si zapomnite!

Od vaših žuljev se ti ljudje mastijo, da jim mast leze izpod kože! Vaši žulji delajo to, da ti ljudje držijo roke križem in se vendar redijo kakor v jeseni kapuni! S svojimi žulji, kmetje in delavci, in s svojo srčno krvjo redite gade na lastnih prsih!

Sramota onim kmetom in delavcem, ki držijo s svojimi lastnimi pijavkami in vedomci, ki niso več vredni, kakor en štamperl šnopsa, tudi niso več vredni, da nosijo častno ime kmeta in delavca.

Sramota onim kmetom in delavcem, ki se vežejo s svojimi najhujšimi sovražniki, poštemim krščanskim kmetom in delavcem pa obračajo hrbet in jih še celo zasramujejo, namesto da bi se z njimi združili v eno mogočno kmet-sko zvezo in varovali in se skupno borili za svoje stanovske koristi!!

Kaj pa imate zdaj od svojega liberalnega strankarstva? Nič! sramoto! Poštemi krščanski kmetje in delavci imamo poslanca — vi pa inate advokata Gruntarja v Tolminu, imate Rejderja in kompanijo in težke glave!

„Advokata Gruntarja volimo! On bo za nas!“ Tako ste kričali, navdihnjeni od liberalnih sleparjev in od alkohola. Kakšne zasluge pa ima ta advokat za nas? Ali morete o njem kaj

drugega povedati, kakor to, da je advokat, in to še liberalen advokat? Ali je zato sposoben za poslanca, ali bi zato delal za vas, ker je z Rejderjem v zlahti?! Ali ste morda od njega še kdaj kaj prejeli kakor mastne račune, če je koga kdaj zagovarjal in morda še celo brez vseha?

Ali ni bil dr. Gregorčič, ki se je do zdaj pošteno trudil skozi mnogo let za delavce in kmete na Bovškem? Ali ni bilo „Kat. pol. društvo za Bovško“, ki se je potegovalo vedno za kmeta in delavca in doseglo skozi poslanca dr. Gregorčiča kar se je ealo doseči? Kdo se je do zdaj poleg „Kat. pol. društva“ še brigal za Bovško? Kdo je še sploh kaj naredil zanje?

Liberalni krčmarji in trgovci, ki hočejo voditi vso politiko na Bovškem kakor svoje konje, so do zdaj vedno delovali le za svojo korist, naj bo že pri občini ali drugod, in so obično že večkrat hudo oškodovali, koristili ji pa še nikoli nič! To je res, in to naj si vsak kmet in delavec zapiše za uho!

Soča je skoraj izključno volila Gruntarja — mnogi pa se niso vdeležili volitve. In zavno Sočani so to storili, Sočani, ki se imajo edino le dr. Gregorčiču zahvaliti, da sploh še redijo in pasejo koze. Ali ste že pozabili, kmetje, koliko in kolikokrat se je ravno dr. Gregorčič pehal za vas po Dunaju in v deželnem zboru? Ali vas ni sram, vas, Sočane, ki se redite in živite od kmeta in njegovih koz, da ste tako nesramno slepili kmeta?

Trentarje pogledajte, Sočani, in naj vas bo sram, da vas mora drag učiti hvaležnosti in pameti!

Žaga je tudi še polna slepih ljudi — slepilcev pa tudi. So pač ti zadnji povsod enaki; in če se vprašamo, kdo so ti, vidimo spet, da so to oni, ki nič ne delajo, ki držijo križem roke in vendar dobro živijo — od ljudskih žuljev in krvi! Kadar pa treba kaj doseči, no, tedaj je tem ljudskim izsesovalcem in tudi volilcem, ki ne volijo dr. Gregorčiča, dr. Gregorčič vendarle dober! Človeku se morajo studiti!

V Čezsoči smo že navajeni takih mož, ki imajo tako široko grlo in tako lačen želodec, da kar svoje moštvo požrejo s frakelčkom. Da častivredni krščanski učitelj Dominco z lepo družbo pajkov lovi take muhe, to ni nič čudnega.

Tolajimo se s tem, da je ravno na Žagi, Srpenici in v Čezsoči še veliko dobrih, poštenih, krščanskih mož, ki so pa, žal, zdaj po svetu s trebihom za kruhom, doma so pa, s častnimi izjemami, le bolj troti, ki komaj čakajo, da prinesejo iz sveta pridne čbelice medu in ga jim brž požrejo!

Log! Kak razloček med dolenjo in gorenjo dolino! Tu so možje doma zavodni in trdni! Čast vam, kmetje, čast vam, delavci! Vi delate čast Predelu in junakom, ki so nevpogneni branili svetinje domovine in svoje ime!

Kmetje, delavci!! združimo se, dokler je čas! Združimo se vsi, nobeden naj ne ostane izven našega kroga! Nobeden naj ne bo izdajca. Sklenimo se trdno in spoznavajmo in varujmo svoje koristi! Bojujmo se za boljše bodočnost in za svoje častno ime: kmet, delavec!! Vsem onim pa, ki imajo za svoj namen življenje je to, da bi nas posuroveli, zapeljevali, nas molzli, pili našo kri in nas duševno in gmotno končali, vsem tistim pa obrnimo hrbet in ravnajmo z njimi, kakor bi jih ne bilo med nami! Ponižajmo te surove ošabne mogočnejše v besedi in močnji!!

Listnica uredništva. Gg. dopisnikom! Več stvari smo morali odložiti za prihodnjico, ker nam manjka prostora. Pride vse!

Za danes oprostite!

Za smeh in kratek čas.

Tako je prav! Mati: Janezek, kje pa je tisti kos štrklja, ki sem ga pustila na mizi?

Janezek: Dal sem ga dečku, ki je bil zelo lačen.

Mati: Tako je prav, Janezek, dobro si naredil. Kdo pa je bil tisti lačni deček?

Janezek: Jaz!

